

DECIZIE nr. 347 din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 și art. 207 din Codul penal

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 401 din 9 mai 2006**

Data intrării în vigoare 09-05-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Aspazia Cojocaru - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Marinela Mincă - procuror

Afrodita Laura Tutunaru - magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 și 207 din Codul penal, excepție ridicată de Costică Stoleru în Dosarul nr. 9.064/2005 al Judecătoriei Bacău.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.064/2005, Judecătoria Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 206 și 207 din Codul penal, excepție ridicată de Costică Stoleru în dosarul de mai sus având ca obiect soluținarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 206 din Codul penal aduc atingere dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, întrucât contravin ab initio, de facto et de iure, pactelor și tratatelor internaționale în materie la care România este parte, deoarece în legislația comunitară sancțiunea pentru calomnie este de natură civilă pecuniară, nefiind supusă unui regim sancționator penal ori contravențional. Chiar dacă exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor "formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni", incriminarea calomniei ca faptă penală îngreădește acest drept, întrucât nu se constituie într-o măsură necesară societății democratice în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești ori pentru a împiedica divulgarea unor informații confidențiale. De aceea, intervenția legiuitorului de a sancționa penal atingeri aduse unor drepturi subiective depășește limitele folosirii restrângerii drepturilor, fiind disproporționată față de lezarea unor drepturi greu de cuantificat ca valoare socială.

În ceea ce privește prevederile art. 207 din Codul penal, autorul excepției arată că proba verității nu reprezintă altceva decât o recunoaștere a săvârșirii unei fapte penale și creează o stare de inechitate și inegalitate procesuală inculpatul fiind obligat să recunoască săvârșirea faptei prin această probă, indiferent dacă probează apărarea unui interes legitim. Spre deosebire de fapte a căror materialitate poate fi dovedită, anumite afirmații se constituie în judecăți de valoare a căror probă este imposibil de realizat și de aceea cerința unei probatio diabolica nu face altceva decât să aducă atingere libertății de opinie ca element fundamental al dreptului garantat de art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Bacău opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dreptul la libertatea de exprimare nu este absolut, fiind susceptibil de anumite condiții ori restrângeri în scopul protejării demnității, onoarei, vieții particulare a persoanei ori a dreptului la propria imagine. Prin art. 207 din Codul penal nu se instituie o prezumție de vinovăție, ci se oferă inculpatului, în virtutea dreptului la libertatea de exprimare, posibilitatea de a dovedi acuratețea faptelor obiective care fundamentează judecățile de valoare. Instanța mai arată că asupra dispozițiilor legale criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 310/2001 și nr. 134/2000, ocazii cu care excepțiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin incriminarea infracțiunii de calomnie nu se încalcă libertatea de exprimare, care impune, în acord cu prevederile constituționale ale art. 30 alin. (6), precum și ale art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea cerinței de a nu prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine, precum și alte formalități, condiții, restrângeri ori sancțiuni necesare, într-o societate democratică, pentru protecția drepturilor sau reputației altor persoane.

Art. 207 din Codul penal nu reglementează stabilirea vinovăției, ci instituie posibilitatea inculpatului de a dovedi veridicitatea afirmațiilor sau imputările făcute în scopul apărării unui interes legitim.

Dispozițiile art. 206 și 207 din Codul penal nu aduc atingere nici prevederilor art. 53 din Constituție și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 206 și 207 din Codul penal, cu următorul conținut:

- Art. 206 - Calomnia: "Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu amendă de la 2.500.000 lei la 130.000.000 lei.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.";

- Art. 207 - Proba verității: "Proba verității celor afirmate sau imputate este admisibilă, dacă afirmarea sau imputarea a fost săvârșită pentru apărarea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a făcut proba verității nu constituie infracțiunea de insultă sau calomnie."

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la Tratatul internațional privind drepturile omului, ale art. 30 privind Libertatea de exprimare, ale art. 53 privind Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și pe cele ale art. 10 referitoare la Libertatea de exprimare și art. 18 referitoare la Limitarea folosirii restrângerii drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 207 și 206 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin deciziile nr. 134 din 6 iulie 2000 și nr. 139 din 10 martie 2005, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 august 2000 și, respectiv, nr. 350 din 25 aprilie 2005, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 și 207 din Codul penal, excepție ridicată de Costică Stoleru în Dosarul nr. 9.064/2005 al Judecătoriei Bacău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru
